



(<https://zene-domovinski-rat.hr/>)



Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije (<https://zene-domovinski-rat.hr/>) > Intervjui (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)

> INTERVJU - Preko tri desetljeća uz hrvatske branitelje - Ratna medicinska sestra mag.med.techn. Đurđica Stokić

INTERVJU - PREKO TRI DESETLJEĆA UZ HRVATSKE BRANITELJE - RATNA MEDICINSKA SESTRA MAG.MED.TECHN. ĐURĐICA STOKIĆ



(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/durdica-Stokic-Pakrac.jpg>)

Pakračka županijska bolnica i Bolnica hrvatskih veterana u Pakracu rijetke su ustanove u Hrvatskoj u kojima ratni vojni invalidi i bolesni branitelji imaju prioritet na listi čekanja ispred ostalih pacijenata. Zahvaljujući ženi velikog srca, Đurđici Stokić iz Pakraca, braniteljici i ratnoj medicinskoj sestri, danas glavnoj sestri pakračke bolnice i koordinatorici za hrvatske branitelje, produženi su ili spašeni životi mnogim braniteljima iz Požeško-slavonske, ali i iz drugih županija.

Rođena Križevčanka, zaposlena u Zagrebu, došla je u Pakrac u vrijeme kada su povijesni grad i njegovi stanovnici proživljavali pravi ratni pakao: ubijanje nedužnih civila i branitelja, razaranje gradova Pakraca i Lipika, bolnicu punu teško ranjenih pacijenata... u potpuno nepoznate gradove. Mlada djevojka, Đurđica Stokić, rođena Rusan, bila je dio kirurške ekipe koja je iz Zagreba došla na jedno od najtežih ratišta u Hrvatskoj!

Svaki život je jedna neponovljiva i unikatna knjiga, posebna smo generacija ljudi: mladi, zaneseni domoljubljem, ponosom, hrabrošću i odvažnošću, mi koji smo između uživanja u miru i svemu što vole mladi, odlučili ići u rat o kojemu baš ništa nismo znali. Vidjeli smo ga samo na malim ekranima.

Vi ste živjela u Zagrebu i radila kao primalja. U samo nekoliko sati našli ste se na ratištu u Zapadnoj Slavoniji. Kako je sve počelo, Đurđice? Počeli smo već pomalo zaboravljati neke slike iz obiteljskog života, ali scene iz rata ne blijede u nama i bez obzira na godine tu su i žive u našim životima.

Radila sam u Petrovoj bolnici u operacijskoj sali kao instrumentarka i trebalo je formirati kiruršku ekipu za ići na teren što bliže ratištu. Nije bilo puno dvojbe, jer sam bila među mladima, tako da se to i podrazumijevalo. Bez razmišljanja i straha sam se javila. A između ostalog to je i obveza nas zdravstvenih djelatnika.

Ima jedna zanimljiva epizoda iz Vašeg života koju ste mi otkrili, prvi susret sa legendarnom ratnom liječnicom Maricom Topić iz Lipika, koju ste Vi slučajno upoznali znatno prije dok još nitko nije ni slutio da će Hrvatska biti napadana i razarana od strane dobro naoružanog srbočetničkog neprijatelja. Kažite nam nešto o tom poznanstvu i ponovnom ratnom susretu u Pakracu?

Da, našu legendarnu ratnu liječnicu dr. Maricu Topić imala sam čast upoznati i prije rata. Doduše, nismo se upoznale u kafiću već u bolnici gdje je doktorica bila pacijent, a ne liječnica. Bila je ozbiljno bolesna i nije joj se davalo previše nade. Međutim, iz Petrove je izašla kao pobjednik. Dugo nisam ništa čula o njoj niti sam znala gdje je, dok nas ratna zbivanja nisu ponovo spojila. Jasno se sjećam tog susreta kada smo doveli jednog ranjenika i netko je rekao da ide po doktora. Kad ono dolazi mlada, lijepa doktorica u vojnoj uniformi. Moja „doktorica“ Marica! To vam je posebna radost i poseban osjećaj, sresti nekoga tko vam je drag i poznat, a u istom ste zlu. Kasnije smo živjele u Lipiku, zgrada nasuprot zgrade. Moju djecu je obožavala kao i dan danas. Danas se često vidimo i čujemo. Zapravo je doktorica moja produžena ruka za branitelje. Sve što treba, a u njezinoj je domeni, ja joj samo prosljedim uputnicu i znam da će biti riješeno. To je obostrano, i ja ću učiniti za nju sve što mogu. Mi to znamo da se možemo osloniti jedna na drugu.

Kako je Vaša obitelj u Križevcima, kolegice iz bolnice u Zagrebu i poznanici reagirali kada su saznali da ste se odlučili napustiti sve i krenuti sa kolegama na ratno područje, gdje je deslovo neprijatelj pun mržnje prema Hrvatima i Hrvatskoj bio na sto metara udaljenosti od Vas. Došli ste u grad koji je doživio potpuno istu sudbinu kao Vukovar! Koji Vam je bio najteži trenutak na ratištu?

[rat.hr/uvjeti-poslovanje/kolacici-cookies](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti-poslovanje/kolacici-cookies)

Kada se trebalo krenuti na ratište nije se znalo gdje se ide. Sve što smo znali bilo je – zapadna Slavonija. Tako sam rekla i svojim roditeljima. Imam dva brata, jedan je svećenik, a drugi godinu dana stariji od mene, također je bio na ratištu. Moji, sada već pokojni roditelji bili su u strahu i brizi, pogotovo iz razloga što nisu postojali mobiteli kao što je to danas, sa strepnjom su čekali da se javim. Zahvalna sam što su me naučili da je u životu najvažnije biti čovjek što podrazumijeva pomoći drugima.

A kolegice i prijateljice? Ha, nije tu bilo mnogo pitanja. Bilo je to vrijeme kad je svatko birao stranu, kuda, kako i gdje će. Samo se sjećam kad bi ih posjetila u bolnici gledali su me kao „heroja“ – ne znam zašto.

Najteže mi je bilo kada je poginuo mladi dečko, zapravo dijete 16 godina. Možda onog trena nije bilo vremena za tugovanje, ali danas kada te slike i još mnoge druge događaje oživim, jedno je sigurno, da nije bilo njih, ne bi bilo naše domovine i iz tog razloga se ti ljudi ne smiju NIKADA zaboraviti! A za one koji su danas još tu, treba učiniti sve što je potrebno.

Prije tri desetljeća došla ste u Pakrac i ostala živjeti u njemu... Ratna ljubav bila je snažnija od svih ostalih životnih ponuda i prilika! Kako je zapravo počela i kako se je dogodila ljubav na ratištu i potpuno promijenila Vaš dosadašnji život?

Majka ste petero djece, koji su danas uspješni odrasli ljudi, uz svoju veliku obitelj završili ste i magisterij na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Bila ste glavna primalja bolnice, a danas ste glavna sestra pakračke bolnice, koordinatorica za hrvatske branitelje i ono što je posebno zanimljivo – studentica. Vjerojatno, imate još funkcija i zadaća koje nisam spomenula. Odakle Vam snaga i kako ste to sve uspjela posložiti u životu? Gdje ste tu zapravo Vi?

Da, majka sam petero djece i s njih petero sam prvo završila prvostupništvo primaljstva u Rijeci, 2007.godine. Zatim, 2017. godine magisterij sestrinstva u Zagrebu na medicinskom fakultetu i sad nedavno magisterij primaljstva u Rijeci. Jedno vrijeme sam radila kao glavna primalja rodilišta i ginekologije u bolnici Pakrac, a danas sam na funkciji pomoćnice ravnatelja za sestrinstvo. Koordinatorica sam za hrvatske branitelje i svaka pomoć pružena njima posebno me ispunjava.

Naravno da nije uvijek bilo lako. Ali kako kažu, gdje ima volje ima i načina.

Pogotovo je bilo teško dok su djeca bila mala. Naravno, kako je suprug RVI, bio je kod kuće i bio mi je podrška u svakoj mojoj odluci i velika pomoć pri odgoju djece. Bez njegove pomoći to ne bi bilo izvedivo. I sada je ponekad teško, jer je svatko otišao na svoju stranu i premalo vremena provodimo svi zajedno. Ali sam svu snagu u životu crpila iz ljubavi prema svojoj djeci i obitelji. Oni su mi uvijek bili motivacij, sve što sam radila i postigla u životu bilo je radi njih. Veliko je zadovoljstvo kada ih vidim sve na okupu, složne, uvijek tu jedni za druge, a sada uz snahu i zeta i dvoje unučadi. Za mene nema veće sreće od obitelji i sad vidim da je svaki trud i uloženo vrijeme u njih bio isplativ.

Danas se često susrećemo sa braniteljima koji su u nekoj vrsti apatije, beznađa, razočarenja, napuštenosti od strane društva i nadležnih institucija od kojih su očekivali više prava, od materijalnih do moralnih. Često nema u drugim županijama potrebne koordinacije i komunikacije između branitelja i djelatnika Ministarstva branitelja na svim razinama. U čemu je zapravo problem!?

Svaka bolnica ima koordinatora za branitelje, što se tiče sistematskih pregleda za branitelje. Mislim da je stvar u volji i želji koordinatora koliko vremena i truda žele uložiti da nekome pomognu. I to treba promijeniti!

Vaš primjer na Pakračko-lipičkom području zapravo je jedinstveni primjer, jer ste i Vi hrvatska braniteljica koja osjeća „dušu“ branitelja, djelatna ste osoba pakračke bolnice koja ste poveznica između medicinskog osoblja, liječnika i oboljelog branitelja?

Zasigurno moj status branitelja ima značaj u obavljanju posla koordinatora. Sigurno ih razumijem bolje od nekoga tko nije doživio rat. Imam odličnu suradnju s mojim liječnicima, ali i sa svim drugim bolnicama ukoliko je potreba za ranijim terminom. Ljute me kojekakve udruge koje su u teoriji „sve za branitelje“, a u praksi ništa od toga ne odrade. Nije mi teško saslušati njihove probleme i pomoći kolikogod i gdje mogu. Nerijetko koristim i svoja privatna poznanstva i prijatelje, a sve u svrhu da nekome pomognem u rješavanju problema. Ne smatram da činim nešto posebno i da mi treba zahvaljivati.

Kada biste kojim slučajem bila u poziciji visokopozicionirane političarke na čelu države, što biste prvo promijenili?

Da sam kojim slučajem visokopozicionirana političarka zalagala bih se za osnivanje jedne ili više ustanova koje bi bile specijalizirane samo za branitelje, odnosno u kojima bi se braniteljima pružala sveobuhvatna liječnička pomoć s osobljem koje bi razumjelo njihove probleme. Nešto poput današnjih veteranskih bolnica, ali bile bi isključivo za branitelje. Smisao bi im bio uključivanje branitelja u razne grupe gdje bi mogli verbalizirati svoje probleme i potrebe, što bi zasigurno pridonijelo poboljšanju života, sprečavanju suicida.

Kako se osjećate kao majka, ratnica, dragovoljka i braniteljica kada danas kao majka morate ispraćati svoju djecu na rad u druge zemlje jer za njih nema posla u Domovini?

Kada ispraćam svoju djecu, a dvoje ih je vani, svaki put je teško. I sada nakon skoro 10 godina, jednako kao i onog prvog dana – plačem. Polako se situacija mijenja i u našoj domovini, tako da se nadam da će se jednog dana vratiti u Hrvatsku.

Đurđice, na kraju intervjua molim Vas da nam kao aktivna sudionica Domovinskog rata kažete, što biste konkretno učinili i predložili da se braniteljima i braniteljicama, koji umiru zbog različitih bolesti ili suicida, poboljša kvaliteta života i produži život?

Veteranski domovi i centri, uz sistematske preventivne preglede za branitelje, smještaj potrebitih branitelja na dugotrajno liječenje i skrb velik su korak u poboljšanju skrbi za branitelje. Svakodnevno se susrećem s molbama obitelji za smještaj na dugotrajno liječenje palijativnih branitelja. Mnogi su se izvukli iz ralja rata na neki svoj način, ali ima onih koji su doslovce zaboravljeni, a nisu od onih da stalno kucaju na nečija vrata. Mislim da bi se trebali aktivirati svi – od liječnika obiteljske medicine (ne treba čekati da se branitelj javi liječniku, neka ga liječnik pozove ako vidi da dugo nije bio), razne braniteljske udruge da aktiviraju svoje članove da se obide branitelje koji su sami i da im se ponudi pomoć, jer najgore je kada je čovjek nemoćan, a zaboravljen. Treba premostiti taj neki jaz „tko je veći ratnik bio“. Smatram da je svatko na svoj način pridonio stvaranju Domovine i treba mu reći hvala, a pomoći kada je pomoć potrebna.

Datum objave: 15. 09. 2024.

Prethodni

[◀ INTERVJU - Ratnici bez oružja u... \(https://zene-domovinski-rat.hr/intervju/udruga/intervju-ratnici-bez-oruzja-u-domovinskom-ratu-mag.-sestrinstva-hrvoje-pokos\)](https://zene-domovinski-rat.hr/intervju/udruga/intervju-ratnici-bez-oruzja-u-domovinskom-ratu-mag.-sestrinstva-hrvoje-pokos)

Sljedeći

[INTERVJU: med. sestra ZORICA GREGURIĆ -... ▶\(https://zene-domovinski-rat.hr/intervju/udruga/intervju-med.-sestra-zorica-greguric-vukovarske-heroine-u-ratnom-paklu\)](https://zene-domovinski-rat.hr/intervju/udruga/intervju-med.-sestra-zorica-greguric-vukovarske-heroine-u-ratnom-paklu)[↶ Intervju - Sve \(https://zene-domovinski-rat.hr/intervju/\)](https://zene-domovinski-rat.hr/intervju/)

Udruga žena u Domovinskom ratu Bjelovarsko-bilogorske županije

Adresa: **Ul. Tomaša G. Masaryka 8, 43000 Bjelovar**OIB: **31202783252**Žiro račun: **HR1524020061100688149**Kontakt: **+385 91 578 6118**E-mail: **info@zene-domovinski-rat.hr**

Kontaktirajte nas

- > Domovinski rat (<https://zene-domovinski-rat.hr/domovinski-rat/>)
 - > Knjige (<https://zene-domovinski-rat.hr/knjige/>)
 - > Obljetnice (<https://zene-domovinski-rat.hr/obljetnice/>)
- > Domoljubni zapisi (<https://zene-domovinski-rat.hr/domoljubni-zapisi/>)
 - > Aktualnosti (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/>)
 - > Intervjui (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervju/>)
 - > Kolumne (<https://zene-domovinski-rat.hr/kolumne/>)
 - > Vjera (<https://zene-domovinski-rat.hr/vjera/>)
 - > Zdravlje (<https://zene-domovinski-rat.hr/zdravlje/>)
- > Kontaktirajte nas (<https://zene-domovinski-rat.hr/kontakt-informacije/>)
 - > Pitanja (<https://zene-domovinski-rat.hr/cesta-pitanja/>)
- > O Udruzi (<https://zene-domovinski-rat.hr/udruga-braniteljica-bbz/>)
- > Partneri udruge (<https://zene-domovinski-rat.hr/partneri-udruge/>)
- > Impressum (<https://zene-domovinski-rat.hr/impressum/>)

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/tradicionalno-obiljezavanje-zastitnika-lovaca-i-divljih-zivotinja-sv.hubert>)
07. 11. 2024.

33. OBLJETNICA VOJNO - REDARSTVENE OPERACIJE „OTKOS 10“ – OPĆINA VELIKA PISANICA

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/33.-obljetnica-vojno-redarstvene-operacije-otkos-10-opcina-velika-pisanica>)
04. 11. 2024.

MEĐUNARODNI DAN SMANJENJA RIZIKA OD KATASTROFA - OBILJEŽEN I U BJELOVARU

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/međunarodni-dan-smanjenja-rizika-od-katastrofa-obiljezen-i-u-bjelovaru>)
14. 10. 2024.

2024 Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije - Sva prava pridržana

PIXELIO (<https://pixelio.hr/>) | Izrada web stranica (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/izrada-web-stranica>) | Grafički dizajn (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/graficki-dizajn>) | Internet marketing (SEO) (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/internet-marketing>)